

gennemført en betydelig skærpelse af praksis med hensyn til frakendelse af førerret for „groft ufor-
 svarlig“ kørsel. En udførlig redegørelse for praksis
 findes i landsdommer M. Johs. Mikkelsens artikel i
 Juristen 1967, side 289 ff, og i samme forfatters
 bog „Groft uforvarselig kørsel“ (1971). Med hensyn til
 praksis efter 1. januar 1971 henvises til den oversigt
 over trykte domme, der er optaget som bilag 5 til
 lovforslaget.

Navnlig i de senere år har den således udviklede
 praksis været genstand for debat. Debatten har ikke
 mindst drejet sig om de situationer, hvor i øvrigt
 rutinerede og påpasselige motorførere mister fører-
 retten på grund af en kørselsfejl, som er et udslag
 af et øjeblikks uopmærksomhed (klapfejl). I forbin-
 delse med behandlingen af de forslag til ændring
 af færdselsloven, som blev gennemført ved lov nr.
 162 af 28. april 1971 og lov nr. 261 af 9. juni 1971,
 drøftede folketingsudvalget bl. a. spørgsmålet om
 en ændret affattelse af § 70, stk. 1. I en tillægs-
 betænkning fra folketingsudvalget (Folketingstiden-
 de 1970/71, tillæg B, sp. 3063 ff) anføres herom føl-
 gende:

„Udvalget har blandt andet på grundlag af den
 radikale ordførers indlæg herom under 1. behand-
 ling og på grundlag af en artikel i Juristen nr. 2,
 1971, under et samråd med justitsministeren drøft-
 et, om der bør gives den gældende bestemmelse i §
 70, stk. 1, en ny affattelse, således at denne klarere
 peger på de tilfælde, hvor frakendelse af førerretten
 skal ske.

Udvalget har herved særlig lagt vægt på, at affat-
 telsen bør støtte den udvikling i retspraksis, der har
 kunnet iagttages gennem de seneste år, og hvorefter
 de såkaldte „klapfejl“ normalt ikke fører til fraken-
 delse. Udviklingen bør bringes i retning af, at der
 lægges vægt på ikke alene det subjektive, groft da-
 delværdige, men tillige på, om det³⁸ udviste forhold
 — eventuelt i forbindelse med tidligere forhold —
 kan begrunde en antagelse om, at den pågældende
 frembyder en særlig fare i trafikken.

Ministeren har under samrådet oplyst, at en re-
 vision af de gældende bestemmelser på dette punkt
 forudsætter, at der forinden er sket en nøje gennem-
 gang af de tilfælde, der i retspraksis har givet anled-
 ning til usikkerhed, og er gjort op med, i hvilke til-
 fælde der fremtidig bør ske frakendelse af førerret-
 ten.

Udvalget finder herefter ikke grundlag for på
 nuværende tidspunkt at foreslå en ændret affattelse
 af § 70, stk. 1. Der har dog i udvalget været enighed
 om, at der er behov for ændring af denne bestem-
 melse, og at de af ministeren nævnte nærmere over-

vejelser bør iværksættes og søges afsluttet inden af
 for lang tid.“

2. Justitsministeriet er ligesom folketingsudval-
 get af den opfattelse, at der er behov for en ændring
 af færdselslovens § 70, stk. 1.

Efter gældende praksis sker frakendelse i en
 række situationer, hvor det efter almindelig sprog-
 brug må forekomme mindre rammende at karakteri-
 sere førere subjektive forhold som groft ufor-
 svarlig. Dette gælder navnlig i de foran omtalte
 „klapfejsager“. Prædikatet „groft uforvarselig“ re-
 fererer sig i den almindelige opfattelse sædvanligvis til
 en bedømmelse af noget subjektivt dadelværdigt.
 Denne udtryksmåde findes derfor mindre velegnet
 til beskrivelse af de tilfælde, hvor frakendelse skal
 finde sted. Det må på denne baggrund anses for
 ønskeligt at ændre det gældende kriterium.

I tilknytning til den citerede udtalelse fra folke-
 tingsudvalget har man endvidere overvejet en æn-
 dring af bestemmelsen med henblik på en begræns-
 ning af dens anvendelsesområde, navnlig med
 henblik på at undgå frakendelse ved „klapfejl“.
 Det har imidlertid vist sig meget vanskeligt at ud-
 forme en regel, der på den ene side undtager „klap-
 fejl“, og på den anden side ligesom nu giver mulig-
 heden for at frakende førerretten i tilfælde, hvor
 den uforvarselige kørsel ikke kun skyldes et øjeblikks
 uopmærksomhed eller et lignende undskyldeligt
 forhold, men må antages at skyldes, at føreren
 har taget en chance eller på anden måde mere be-
 vidst tilsidesat hensynet til andre trafikanter.

Det hensyn til færdselssikkerheden, som ligger
 bag den strenge praksis har stadig betydelig vægt.
 Bl. a. på baggrund af det meget betydelige antal
 færdselsuheld med de deraf følgende alvorlige sam-
 fundsmæssige og menneskelige konsekvenser vil
 det efter justitsministeriets mening af præventive
 grunde være betænkeligt at give afkald på fraken-
 delse af førerret som sanktion i situationer, hvor der
 vel ikke er udvist et stærkt dadelværdigt forhold,
 men hvor der i forbindelse med uagtsomhed desuag-
 tet foreligger en objektivt set farlig kørsel.

Det må også tages i betragtning, at der i tilknyt-
 ning til reglen i § 70, stk. 1, er opbygget en meget
 omfattende praksis. En ændring af reglens mate-
 rielle indhold måtte antages at nødvendiggøre ud-
 vikling af en ny omfattende praksis med henblik på
 fastlæggelse af reglens anvendelsesområde. Dette
 ville give anledning til retsusikkerhed og indebære
 en ophobning af en betydelig sagsmængde.

3. Hensynet til forebyggelse af færdselsuheld
 kræver imidlertid ikke nødvendigvis, at frakendelse
 sker ubetinget. Efter justitsministeriets mening vil